

1 Korinthe 5

Paulus waarschuwde vooral tegen verdeeldheid, omdat er een cultuur heerste van rangen en standen, waarbij men opkeek tegen leraren en apostelen. Paulus liet zien dat iedere gelovige een dienaar is.

Dit hoofdstuk gaat verder in op wat staat in 1 Korinthe 2:4

⁴En mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in het betonen van geest en kracht, ⁵ opdat uw geloof niet zou bestaan in wijsheid van mensen, maar in kracht van God.'

Het is goed dat er leiders zijn in de gemeente, maar het effect daarvan moet zichtbaar zijn in de gemeente; in geesteskracht, want het woord van God verandert mensen. Als dat niet gebeurt, kan het liggen aan de ontvangers die zich niet openstellen voor de woorden door de Geest, maar het kan ook een teken zijn dat het geen woorden van de Heer zijn.

Hoofdstuk 4:19 lezen we nog even omdat 1 Korinte 5 daarop doorborduurde.

¹⁹Maar ik zal spoedig naar u toe komen, zo de Heere wil. En ik zal dan van hen die zich zo gewichtig hebben voorgedaan, niet de woorden leren kennen, maar de kracht.²⁰Want het Koninkrijk van God bestaat niet in woorden, maar in kracht. ²¹

Wat wilt u? Moet ik met de roede naar u toe komen, of in liefde en in een geest van zachtmoedigheid?'

De leiders deden gewichtig (in het Grieks staat 'opgeblazen'). Ook nu zien we dat nog. Sommige kerken worden geleid door managers en ze halen uit het bedrijfsleven hun strategieën. Paulus zegt niet dat het automatisch fout is, maar aan de vruchten is te zien of het klopt of niet. Het bewijs zit in de kracht, de uitwerking van de gesproken woorden.

Paulus had al twijfels. Hij benoemde al dat er ook wordt gebouwd met hooi en stro, materialen die verbranden. Het koninkrijk van God bestaat niet in woorden alleen, maar in kracht. Die kracht moet zichtbaar worden.

Paulus laat in hoofdstuk 5 zien dat de woorden blijkbaar niet werken in de gemeente van Korinthe, aangezien er dingen gebeuren in de gemeente, waarvan de heidenen zelfs nog van opkijken dat dat gebeurt in de kerk.

⁵Men hoort algemeen dat er hoererij onder u voorkomt, en wel zo'n vorm van hoererij waarvan zelfs onder de heidenen geen sprake is, namelijk dat iemand de vrouw van zijn vader heeft.'

Blijkbaar deden de leiders niets aan de hoererij die er plaatsvond. In het Griekse denken kon er veel. De man mocht rustig 'buiten de deur winkelen', de vrouw niet. Er was een vrije tempelprostitutie, dus ze waren wel wat gewend in Korinthe. Maar het was zelfs in het Griekse denken 'not done', dat iemand de vrouw van zijn vader had. Uit het werkwoord 'hebben' blijkt dat het niet zo maar even een affaire was, maar een langer durend iets, het ging om een verbintenis. De vrouw was dan ook eigendom van die man. In het oude testament werd dit in Leviticus 18:7 en 8 al verboden. Er vond dus overspel plaats, hoererij (Grieks: porneia).

De Bijbel is helder over seksualiteit:

Alle vormen van seksualiteit horen thuis binnen de begrenzing van een huwelijk tussen één man en één vrouw. Alle vormen daarbuiten, dus ook seks voor het huwelijk en samenwonen, worden in de gemeente niet toegestaan. Dit heeft te maken met hoe God denkt over een kostbare relatie.

Wij zijn geschapen naar Zijn evenbeeld. Wij moeten weerspiegelen hoe God voor ons is, denk aan Efeze 5: 1 en 2 en de verdere uitwerking van Efeze 5.

God pleegt geen overspel met ons. Hij is trouw en Zijn verbond is eeuwigdurend. Hij laat niet los wat Hij begonnen is. Dus wij moeten ook niet loslaten wat wij begonnen zijn met elkaar. Als wij een woord van trouw uitspreken moeten we dat nakomen.

De allerbelangrijkste vorm van seksualiteit is alleen de intimiteit van vreugde en geluk wat gevonden mag worden binnen een relatie, binnen het verbond van één man en één vrouw. De vrucht van dit verbond mogen, als het ons gegeven is, kinderen zijn. Kinderen dienen op te groeien binnen de veiligheid van een verbond van trouw, want een kind is het zwakste, net zoals er kinderen op mochten groeien in de verbondsbelofte bij Abraham, Izaäk en Jacob.

De verbondsbelofte gaat verder. Het huwelijk is ook een afspiegeling van de relatie tussen Christus en de gemeente.

In iedere gemeente gebeuren dingen die niet door de beugel kunnen. In iedere gemeente vindt overspel plaats, dingen die onrein zijn op seksueel gebied. In de gemeente van Korinthe wordt het gedoogd omdat men het te druk heeft met andere zaken. Levensheiliging was niet zo'n belangrijk thema.

2'En u doet zich zo gewichtig voor. Kunt u niet beter treuren, om dan hem die deze daad begaan heeft, uit uw midden weg te doen?'

Als je overspel betreurt, zie je ook in dat dit geen weerspiegeling is van God en Zijn gemeente.

Het gaat hier dus niet om één zondige daad. Het gaat over iemand die volhardt in de zonde, iemand die het overspel zelfs heeft bezegeld, dus ook gemeenschap met haar heeft.

Dus het gaat om mensen die bewust volharden in de zonde nadat ze al aangespoord zijn. In vers 9 staat dat Paulus er al een brief over had geschreven en hen ervoor gewaarschuwd had. Dit heeft dus gestaan in een brief aan de Korintiërs die wij niet kennen. Dat is dus eigenlijk de eerste Korinthebrief. Maar ze doen niet wat ze zeggen.

De zondaar wordt hier niet aangesproken, maar de leiding van de gemeente die toelaat dat in de context van de gemeente dit gebeurt, in volharding.

Met 'kunt u niet beter treuren' bedoelt Paulus dat het hen hoort te raken.

In vers 1 en 2 staat dus een verwijt van Paulus. Nu komt Paulus met een lange zin over zichzelf:

'Ik heb, hoewel afwezig met het lichaam, maar aanwezig met de geest, namelijk reeds besloten – alsof ik aanwezig was – om hem die dat zo gedaan heeft,⁴ in de Naam van onze Heere Jezus Christus, als u en mijn geest bijeengekomen zijn, in de kracht van onze Heere Jezus Christus,⁵ over te geven aan de satan, tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden zal worden op de dag van de Heere Jezus.'

Zonder de bijzinnen staat er: 'Ik heb besloten, hem over te geven aan de satan.'

Er staat dat hij afwezig is met het lichaam, maar aanwezig met de geest. Zo'n brief werd in de praktijk bezorgd en dan werd de gemeente bijeen geroepen in een gemeentevergadering en werd de brief voorgelezen door de oudsten. Paulus zegt hier dat ze net moeten doen of hij bij hen is. Wat hij zegt, zegt hij in de naam van de Here Jezus Christus.

'Overleveren aan satan' betekent niet iemand de gemeente uitsturen en dan niets meer. Het 'overgeven aan satan' kennen wij uit het oude testament, bv. bij Job. Job werd ook overgeleverd aan satan, waarbij hij getoetst werd, onderworpen aan satan om alle kwellingen te ondergaan. Paulus zegt dat hij de man wil overgeven aan satan 'tot verderf van het vlees'. Hij bedoelt dat hij diegene alle consequenties wil laten ervaren die bij dat gedrag horen. Maar er staat iets achter: 'opdat de geest behouden zal worden op de dag van de Heere Jezus'. Er zit hoop achter: dat het leven in het vlees hem niet zal brengen wat het moet, dus dat hij niet gelukkig wordt met die vrouw of dat hij ziek wordt, een zieke die gekoppeld is aan die verkeerde seksualiteit, zodat hij tot inkeer komt.

Dat is precies zoals de Here Jezus dit onderwijst in Mattheüs 18:15-17. Het gaat over de tucht, precies hetzelfde als Paulus zegt.

15' Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen. 16' Maar als hij niet naar u luistert, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat.

17' Als hij niet naar hen luistert, zeg het dan tegen de gemeente. En als hij ook niet naar de gemeente luistert, laat hij dan voor u als de heidenen en de tollenaar zijn.'

Jezus zegt niet dat we iemand bij de eerste de beste zonde de kerk uit moeten sturen. Je spreekt eerst iemand persoonlijk aan. Als dat niet werkt, ook met een ander. Pas als dat niet werkt, zeg je het tegen de gemeente. Als hij dan nog niet luistert, plaats je hem als onder de heidenen. Het is net ganzenbord. Je gaat terug naar 'af', maar je mag wel opnieuw beginnen. Voor iedereen is er na inkeer genade, zodat de geest behouden zal worden op de dag van de Heere Jezus.

We doen allemaal wel eens verkeerde dingen, maar hopelijk zie je door de geest dat je verkeerde dingen hebt gedaan. Dan kunnen we dat bij het kruis belijden en ook aan elkaar. Dan gaan we het goede doen.

:1 en 2 Het verwijt

:3 t/m 5 De stem van Paulus in de gemeentevergadering

:6 t/m 8 Een voorbeeld en uitleg.

6' Uw roem is niet goed. Weet u niet dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt?'

Zuurdeeg is een stukje deeg van een oud brood. Ondertussen gaat dat gisten en kan dat weer gebruikt worden voor het maken van een nieuw brood. Door de gist gaat het rijzen. Daarna haal je ook daar weer een stukje vanaf voor een volgend brood, enz.

Denk bv. ook aan één rotte appel in een mand die ervoor zorgt dat de rest ook beschimmelt.

Paulus heeft het hier over Pesach, de Joodse maaltijd. Paulus schreef deze brief vlak voor Pasen.

Dat weten we door 1 Korinthe 16:8, waar hij zegt dat het bijna Pinksteren is.

Het Pascha duurde 8 dagen. Eerst vierde men het feest van de ongezuurde broden. Voordat het Pascha aanbrak had je eerst de cedermaaltijd, waarbij matses werden gebruikt. Een matse is eigenlijk een ongerezen broodje. Het bestaat uit meel, zout en water. Dat hadden ze ook moeten eten bij het vertrek uit Egypte.

De traditie in het Jodendom is, voordat het grote Pascha met het lam dat geslacht is gevierd wordt, dat men het hele huis moet opruimen. Nergens mag een stukje van gerezen brood liggen. Al het oude moet weg.

Dan breekt Pascha aan. Het offerlam verschijnt op tafel, als het huis schoon en rein is. Dan at men 7 dagen lang matses, ongezuurde broden als herinnering aan de uittocht, de bevrijding uit Egypte, bevrijding uit het oude. Pas daarna mochten ze nieuwe broden gaan maken en mocht zuurdesem weer toegepast worden.

Paulus gebruikt dit feest, wat toen ook gevierd werd, met het oog op Christus. Het oude zuurdeeg staat voor het oude leven, het najagen van het vlees, oude gewoontes. Hij zegt dat ze het hele huis moeten doorzoeken en het oude moeten verwijderen. Doorzoek je gemeente en zorg dat er geen ruimte is voor het oude zuurdeeg.

7' Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus.'

Hier zit de oude en nieuwe mens in. Wij sterven met Christus en staan op met Christus. In de doop laten we dat tot uiting komen.

Hij gebruikt dit beeld om uit te leggen wat er gebeurt in de gemeente van Korinthe. Wij moeten geen gemeente zijn waar die dingen de kans krijgen om te 'groeien'. De zonde kan op allerlei manieren binnenkomen, maar we moeten de zonde opruimen. Het laten groeien, het rijzen, kost tijd en je doet niets. Dat moet niet. Wij zijn een nieuw deeg.

8' Laten wij dus feestvieren (verwijzing naar Pesach), niet met oud zuurdeeg (met zondige praktijken), ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid.'

Hieruit blijkt dat het niet alleen om seksuele zonden gaat, maar ook om andere zonden zoals karakterzonden, bv. altijd maar boos doen, of een slecht karakter, maar we moeten leven vanuit de nieuwe mens, in Christus, in wie geen spoor van slechtheid en boosheid is, maar met oprechtheid en waarheid.

Deze oprechtheid ontbrak juist bij de leiders, daar tegenover staat het opgeblazene van onoprechtheid. Niet alles hoeft perfect te zijn, maar Paulus roept op tot eerlijkheid. Dan kun je ook zonden belijden en toegeven dat je je hart moet bewaken en de waarheid onder ogen moet komen. De waarheid is dat je Jezus nodig hebt in je leven, dat je moet leven in de kracht van de heilige geest omdat het in ons eigen vlees fout gaat. In Zijn kracht kunnen we overwinnen, ook al hebben we nog steeds te strijden tegen de zonde.

In 1 Johannes 1 staat dat als wij zeggen dat we nooit zondigen, wij liegen.

Dan volgt het laatste deel van de brief met een advies voor de praktijk.

9' Ik heb u geschreven in de brief dat u zich niet moet inlaten met ontuchtplegers.'

Dit had hij al geschreven, maar de gemeente wist niet hoe ze dat moesten doen omdat er in de hele stad heel veel ontuchtplegers rondliepen. De god Aphrodite had een tempel op de berg vlakbij. En dan had je ook nog de 1000 gratis prostituees om met het seksuele gebeuren contact te hebben met het goddelijke. Moesten ze dan maar een kluizenaar worden? Hij gaat het verduidelijken in vers 10.

10' Echter, niet in het algemeen met de ontuchtplegers van deze wereld, of met de hebzuchtigen, of rovers, of afgodendienaars, want dan zou u uit de wereld moeten gaan.'

Dus met niemand meer omgaan was ook niet de bedoeling. Het gaat namelijk over de gemeente, en dan niet alleen over (homo)seksualiteit, want wij zijn er goed in om daar de nadruk op te leggen en het niet te hebben over andere zaken. Bv. hebzucht of roddel kan net zo veel, of zelfs meer, schade brengen; het kan iemand kapot kan maken. Paulus verduidelijkt:

11' Maar nu heb ik u geschreven dat u zich niet moet inlaten met iemand die, terwijl hij een broeder wordt genoemd, een ontuchtpleger is, of een hebzuchtige, of een afgodendienaar (bv. bedrijfs-uitjes waarbij de afgoden gediend worden), of een lasteraar, of een dronkaard, of een rover. Met zo iemand moet u zelfs niet eten.'

Ook wij geven de afgoden soms ruimte, op verschillende manieren. Paulus heeft het over een 'broeder', dus niet iemand buiten de gemeente, maar iemand binnen de gemeente die volhardt in de zonde. Dan 'rijst het zuurdeeg'. Het gaat om de heiliging in de gemeente.

12' Het is toch niet aan mij om hen die buiten zijn te oordelen? Oordeelt u immers niet alleen hen die binnen zijn? 13' Maar hen die buiten zijn, oordeelt God. En doe de kwaaddoener uit uw midden weg.'

Wij moeten niet oordelen over de wereld, dat doet God. De kerk heeft zich vaak wel zo opgesteld. Wij moeten elkaar in de gaten houden.

Velen zeggen als ze worden aangesproken: 'Gij zult niet oordelen', maar dat gaat over 'veroordelen'. Het grote oordeel over ons leven vindt plaats bij God. Van ons wordt verwacht dat wij als gemeente elkaar in de gaten houden, scherp houden. Oordelen moeten we wel degelijk. Wij oordelen heel vaak in situaties, bv oordelen over goed/fout t.a.v. onze kinderen, we oordelen ook over het eten. Wij mogen oordelen, zolang het op basis van het woord van God is, want dat is onze gezaghebbende bron. Het gaat niet over onze mening, ons gevoel of over wat de wereld vindt, om wat ons zou passen, het gaat om Gods woord, omdat dat de waarheid is. Wij mogen oordelen op wat we weten, uit naam van Jezus Christus en in de kracht van Jezus Christus, onze Here (:4).

Je gaat dus eerst één op één confronteren, dan haal je er iemand bij, en als iemand niet wil luisteren, haal je de gemeente erbij. Als iemand dan nog niet wil luisteren en je doet iemand de gemeente uit, dus als tucht, doe je dat met de hoop, dat diegene zich bekeert. En niet, zoals nu weleens gebeurt, dat zo'n iemand niet meer aangekeken wordt of niet meer gegroet wordt op straat. Dan win je zo'n iemand nooit terug!

Christus roept ons op om het evangelie te blijven verkondigen. Plaats zo'n iemand als onder de heidenen. Heidenen en tollenaars moeten ook tot bekering komen. Met het hele rijtje moet je zelfs niet eten, staat er in vers 11. Dit gaat dus ook om iemand die lastert, dus roddelt, dus iemand in de gemeente die kwade dingen spreekt over een ander. Net zoals een dronkaard, iemand die zichzelf niet kan beheersen en dan dingen doet die niet kunnen. Ook gaat het om iemand die steelt.

Met het 'niet eten' wordt bedoeld, dat als de gemeente samenkwam, zij ook met elkaar gingen eten, een liefdesmaal, maar het gaat ook over het avondmaal, als teken van mensen die zich onderwerpen aan het gezag van Christus.

Het avondmaal is geen maal voor perfecte mensen, maar voor mensen die belijden dat Jezus Heer is en die belijden dat Jezus iets te zeggen heeft over hun leven. Als iemand volhardt in de zonde wordt de tafel van de Heer daarmee besmet, en dus ook de gemeente.

Mensen die volharden in de zonde kiezen er dus voor om de zonde belangrijker te laten zijn dan het gezag van Christus. Daarom moet je geen avondmaal met ze vieren en daarom moeten ze ook niet meer bij de gemeente horen, want de gemeente wordt gekenmerkt als een groep mensen die zich laat leiden door de Geest, een groep die belijdt dat Jezus Heer is en dus zeggenschap heeft over de gemeente.

Als iemand in de gemeente zich niets laat zeggen door een ander gemeentelid, dus zich eigenlijk niets laat zeggen door Christus, hoort deze persoon niet bij de gemeente, want de gemeente is een gemeente van gelovigen die belijden dat Jezus Heer is en belijden dat ze onder de leiding van de Here Jezus willen staan.

Soms moeten mensen wel een heel leven lang worstelen. Paulus heeft het ook over 'een doorn in mijn vlees, maar die houdt mij klein'. Wat die doorn van Paulus is weten we niet precies.

Soms haalt Jezus dingen weg, maar soms heb je een kruis te dragen.

Als je weet dat iets zonde is, maar erin volhardt, zoals hier dat iemand die zelfs een verbintenis aangaat met de vrouw van zijn vader, gehoorzaamt zo'n iemand Christus niet. Dit gaat dus niet om een misstap, die doen we allemaal. Het gaat om het volharden in de zonde.

Oordeel niet de wereld, laat dat los! Alle ongelovigen zullen voor de troon van God komen te staan. Dan volgt er een oordeel. Ga heen, getuig, onderwijs, doop, en leer onderhouden.